

voiu cânta întru mărturisire, și s-au auzit rugăciunea mea.

15. Că m-ai mântuit pre mine din perire și m-ai scos din vreme rea.

16. Pentru aceea, mă voiu mărturisi și Te voiu lăuda și bine voiu cuvânta numele Domnului.

17. Când încă eram mai tinăr, mai înainte până ce a nu rătăci, am căutat înțelepciunea, aiavea, întru rugăciunea mea,

18. Înaintea besericii m-am rugat pentru ea și până la ceale de pre urmă o voiu căuta pre ea.

19. Ca de floarea strugurului copt, așa s-au veselit inima mea de ea.

20. Încălecat-au piciorul meu cu dreptate, din tinerețele mele o am cercat pre ea.

21. Plecat-am puțin urechiia mea, și am primit, și multă învățătură mi-am aflat.

22. Procopsit-am într-însa; Celui ce mi-au dat mie înțelepciune voiu da mărire.

23. Că am cugetat ca să o fac pre ea și am râvnit binele și nu mă voiu rușina.

24. Foarte s-au nevoit sufletul meu pentru ea, și întru toată fapta mea sârguitoriu am fost.

25. Mâinile mele le-am întins spre înălțime și de neștiințele ei m-am tânguit.

26. Sufletul meu l-am îndreptat la dânsa și întru curățenie o am aflat pre ea; inima mea mi-am lipit de ea, din început.

27. Pentru aceea, nu mă voiu părăsi.

28. Și pântecele meu s-au turburat căutându-o pre ea, pentru aceea, bună agoni-seală mi-am agonisit.

29. Dat-au Domnul limbă mie plata mea și cu aceea voiu lăuda pre El.

30. Apropiați-vă cătră mine cei neînvățați și mâneți în casa învățaturii!

31. Pentru ce întârziiați la acestea și sufletele voastre însătoșează foarte?

32. Deșchis-am gura mea și am grăit: „Agonișiți-vă fără de argint”.

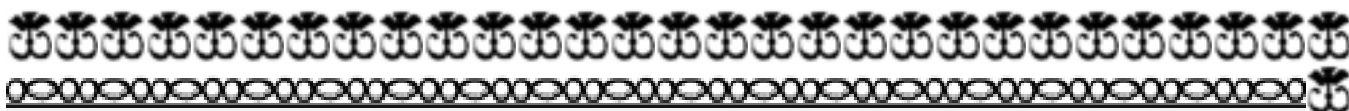
33. Supuneți cerbicea voastră supt jug, și să priimească sufletul vostru învățătură; aproape easte a o afla pre ea.

34. Vedeți cu ochii voștri că puțin m-am ostenit și multă odihnă mi-am aflat.

35. Luați învățătură, că mult număr de argint și mult aur veți câștiga cu ea.

36. Veselească-să sufletul vostru de mila Lui și nu vă rușinați de lauda Lui.

37. Lucrați lucrul vostru mai înainte de vreme, și va da plata voastră în vremea sa.

ISTORIA SUSANEI

Cuvânt înainte

espre istoria Susanei, cum că easte parte a Sfintei Scripturi și beserica pururea ca o Scriptură dumnezeiască și de Daniil prorocul scrisă o ține, în Cuvântul înainte la prorocia lui Daniil, de prisosit s-au arătat.

Istoria Susanei de la începutul cărții lui Daniil e osebită, pentru că aceasta, precum nici a bălaorului istorie, nu easte în cărțile evreilor.

Doi bătrâni umblă să curvească cu Susana. Judecata morții asupra Susanii. Mântuirea ei prin Daniil.

1. **D**i era un om lăcuind în Vavilon și numele lui, Ioachim.

2. **S**i au luat muiare, căria era numele Susana, fata lui Helchia, frumoasă foarte și cu frica lui Dumnezeu.

3. Și părinții ei, drepti fiind, au învățat pre fata sa după Leagea lui Moisi.

4. Și era Ioachim bogat foarte și avea el grădină aproape de casa sa.

5. Și să aduna la el jidovii, pentru că era el mai mărit decât toți.

6. Și au fost rânduți doi mai bătrâni din norod, judecători în anul acela, de carii zisease Domnul că „Au ieșit fărădelegea din Vavilon, din bătrâni judecători, carii să părea că ocârmuiesc norodul”.

7. Aceștia rămânea la casa lui Ioachim și vinea la ei toți cei ce voia să aibă judecată.

8. Și când să ducea norodul la amiază, intra Susana și umbla în grădina bărbatului său.

tului său.

9. Și o au văzut pre ea cei doi bătrâni în toate zilele întrând și umblând, și s-au aprins cu pofta ei.

10. Și și-au răzvlătit gândul său și și-au abătut ochii săi, ca să nu caute spre ceriu, nici și-au adus aminte de judecățile ceale dreapte.

11. Și era amândoi înfierbântați pentru ea și n-au spus unul altuia durearea sa, că le era rușine a-și spune pofta sa, că vrea să se împreune cu ea.

12. Și păzea cu nevoință în toate zilele a o vedea pre ea. Și au zis unul cătră altul: „Să meargem acasă, că easte vremea prânzului”.

13. Și, ieșind, s-au despărțit unul de altul și, întorcându-să, au venit la același loc și, întrebând unul pre altul pricina, mărturisiră pofta sa.

14. Atunci, amândoi împreună au pus vreme

când o vor putea afla pre ea singură.

15. Și au fost păzind ei, în zi bine întocmită, ea au intrat ca și ieri și alaltaieri cu doao feate, și au poftit să se scalde în grădină, că era cald foarte.

16. Și nimene nu era acolo, afară de cei doi bătrâni ascunși, carii o păzea pre ea.

17. Și au zis featelor: „Aduceți-mi mie untdelemn și săpun și închideți porțile grădinii, ca să mă scald”.

18. Și făcură cum le-au zis și închisără ușile grădinii și ieșiră pre ușile ceale de laturi, ca să aducă ceale ce le-au poruncit lor, și n-au văzut pre bătrâni, că era ascunși.

19. Și au fost după ce au ieșit featele, s-au sculat cei doi bătrâni și au alergat asupra ei, și au zis: „Iată, ușile grădinii sânt închise și nime nu ne veade pre noi și sântem aprinși de pofta ta.

20. Pentru aceea, voiaste împreună cu noi, și te culcă cu noi; iară de nu, vom mărturisi asupra ta că au fost cu tine un fecior și pentru aceea ai mânat featele de la tine”.

21. Și au suspinat Susana și au zis: „Strămtorescu-mă de toate părțile.

22. Că, de voiu face aceasta, moarte easte mie, iară de nu voiu face, nu voiu scăpa din mâinile voastre.

2 Împă. 23. Mai bine easte mie să nu fac și să caz
24, 14 în mâinile voastre, decât să păcătuiesc înaintea Domnului”.

24. Și au strigat Susana cu glas mare și au strigat și cei doi bătrâni asupra ei și, alergând, unul au deschis ușile grădinei.

25. Și, deaca auziră cei de casă strigarea în grădină, săriră înlăuntru pre ușa cea din coastă, să vază ce s-au întâmplat ei.

26. Și după ce au grăit bătrânii cuvintele sale, s-au rușinat slugile foarte, că niciodată nu s-au grăit cuvânt ca acesta de Susana.

27. Și au fost a doao zi, după ce s-au adunat norodul la Ioachim, bărbatul ei, au venit cei doi bătrâni plini de cugetul cel făr' de leage asupra Susanei, ca să o omoară pre ea.

28. Și au zis înaintea norodului: „Trimiteti la Susana, fata lui Helchia, muiarea lui Ioachim”; și ei au trimis.

29. Și au venit ea și părinții ei și fiii ei și toate rudeniile ei.

30. Iară Susana era gingașe foarte și frumoasă la chip.

31. Iară acești fără de leage au poruncit să se descopere ea, că era acoperită, ca să se sature de frumsețele ei.

32. Și plângea cei ce era lângă ea și toți cei ce o știa pre ea.

33. Și, sculându-să cei doi bătrâni în mijlocul norodului, pusără mâinile pre capul ei.

34. Iară ea, plângând, căuta la ceriu, că inima ei era nădăduind spre Domnul.

35. Și au zis bătrânii: „Umblând noi în grădină singuri, au intrat ea cu doao slujnice și au închis ușa grădinii și au slo-

bozit slujnicile.

36. Și au venit la ea un voinic, carele fuseasă ascuns, și s-au culcat cu ea.

37. Și noi, fiind în unghiul grădinii, văzind fărădeleagea, am alergat asupra-le.

38. Și, văzindu-i pre ei împreunându-să, pre acela nu l-am putut opri, că era mai tare decât noi și, deschizând ușile, au sărit afară.

39. Și prinzind pre aceasta, o am întrebat cine era voinicul acela și n-au vrut să ne spuie.

40. Aceasta mărturisim”.

41. Și i-au crezut pre ei adunarea, ca pre niște bătrâni a norodului și judecători, și o au judecat pre ea ca să moară.

42. Și au strigat cu glas mare Susana și au zis: „Dumnezeule cel Veacinic, cunoscătoriule a celor ascunse, Cel ce știi toate mai înainte de ce să fac, Tu știi că minciuni au mărturisit aceștia asupra mea.

43. Și, iată, moriu, nefăcând nimica din ceale ce au viclenit aceștia asupra mea”.

44. Și au auzit Dumnezeu glasul ei și, când o ducea pre ea să o piarză, au deșteptat Dumnezeu pre Duhul cel Sfânt întru un prunc tinăr, căruia era numele Daniil.

45. Și au strigat cu glas mare: „Curat sânt eu de sângele aceștia”.

46. Și s-au întors tot norodul cătră el și au zis: „Ce e cuvântul acesta, carele tu ai grăit?”

47. Iară el, stând în mijlocul lor, au zis: „Au așa de nebuni sânt toți fiii lui Israil?

48. Necercetând, nici adevărul cunoscând, ați osândit pre fata lui Israil.

49. Întoarceți-vă la judecată, pentru că minciuni au mărturisit aceștia asupra ei”.

50. Și s-au întors tot norodul cu grabă și i-au zis lui bătrânii: „Vino de șezi în mijlocul nostru, și ne spune noao, că Ț-au dat Dumnezeu cinstea bătrânețelor”.

51. Și au zis cătră ei Daniil: „Despărțiți (a) pre ei unul de cătră altul și-i voiu întreba pre ei”.

52. Și, după ce s-au despărțit unul de altul, au chemat pre unul dintră ei și au zis cătră el: „Învechitule în zile reale, acum au venit păcatele tale, care le făceai mai înainte, judecând judecăți strâmbe și pre cei nevinovați vinuind, și pre cei vinovați slobozind, de vream ce Domnul zice:* «Pre cel nevinovat și pre cel drept să nu-l omori».

*Ieșire
23, 7

53. Acum, dară, de ai văzut pre aceasta, spune supt ce copaciu i-ai văzut pre ei împreunându-să întră sine?” Iară el au zis: „Supt shin”.

54. Zis-au Daniil: „Drept ai mințit în capul tău,

55. Că acum îngerul lui Dumnezeu, luând răspuns de la Dumnezeu, te va spinteca în doao”.

56. Și, puindu-l pre acela deosebi, au poruncit să aducă pre celalalt și i-au zis

51. (a) Acei doi bătrâni.

lui: „Sămânța lui Hanaan și nu a lui Iuda, frumsețile te-au înșelat pre tine și pofta au răzvlătit inima ta.

57. Așa făceați fețelor lui Israil, care, temându-să, să împreuna cu voi; ci nu au suferit fata lui Iuda fărădelegea voastră.

58. Acum, dară, spune-mi supt ce copaciu i-ați văzut pre ei împreunându-să întră sine?” Iară el au zis: „Supt prin”.

59. Și i-au zis Daniil lui: „Drept ai mințit și tu asupra capului tău.

60. Că așteaptă îngerul lui Dumnezeu, având sabie, să te taie în doao, ca să vă piiază de tot pre voi”.

61. Și au strigat toată adunarea cu glas

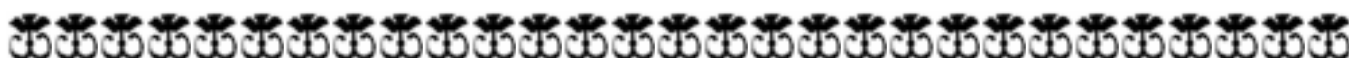
mare și bine au cuvântat pre Dumnezeu, Cel ce mântuiaște pre cei ce nădăduiesc întru El.

62. Și s-au sculat asupra celor doi bătrâni, că i-au arătat pre ei Daniil, din gura lor, că au mărturisit minciuni.* Și le-au făcut lor după Leagea lui Moisi, precum cu vicleșug au fost gândit să facă deaproapelui său. Și i-au omorât pre ei și au scăpat sângele cel nevinovat în zioa aceeaa.

63. Iară Helchia și muiarea lui au lăudat pre Dumnezeu, pentru Susana, fata lor, împreună cu Ioachim, bărbatul ei, și cu toate rudeniile ei, pentru că nu s-au aflat întru ea lucru urât.

64. Și Daniil s-au făcut mare înaintea norodului din zioa aceeaa și înainte.

*2 Leage
19, 18

Istoriia omorârei bălaorului și a sfârmării lui Vil, despărțită de la sfârșitul Cărții lui Daniil

Slujba idolilor. Înșelăciunea preoților, descoperirea înșelăciunii. Moartea bălaorului și sfârmarea lui Vil. Daniil să aruncă în groapa leilor și să mântuiaște.

1.* i împăratul Astiag s-au adaos la părinții săi și au luat Chir Persul împărăția lui.

2. Și au viețuit Daniil împreună cu împăratul acesta și au întrecut cu mărirea pre toți priiatinii lui.

3. Și era un idol la vaviloneani, căruia era numele Vil, și să cheltuia la el în toată zioa făină de grâu artave doaosprăzeace și oi patruzeci și veadre de vin șease.

4. Și împăratul cinstea pre el și mergea în toate zilele de să închina lui; iară Daniil să închina Dumnezeului său.

5. Și au zis împăratul: „Pentru ce [nu] i te închini lui Vil?”

6. Iară el au zis: „Pentru că nu crez în idoli făcuți de mâini, ci în Dumnezeu cel Viu, Carele au făcut ceriul și pământul și are stăpânie peste tot trupul”.

7. Și i-au zis împăratul: „Dară nu ți se pare ție Vil a fi Dumnezeu viu? Nu vezi câte mănâncă și bea în toate zilele?”

8. Și au zis Daniil, râzind: „Nu te înșela, împărate, acesta easte dinlăuntru lut și din afară aramă, și nu mănă, nici bea niciodată”.

9. Și mâniindu-să împăratul, au chemat pre preoții lui și au zis lor: „De nu-mi veți spune cine e cel ce mănă cheltuiala aceasta, veți muri!”

10. Iară de-mi veți arăta că Vil mănă acesteaa, Daniil va muri, pentru că au hulit pre Vil”.

11. Și au zis Daniil împăratului: „Fie după cuvântul tău”.

12. Și era preoții lui Vil șeptezeci, afară de muieri și de prunci.

13. Și au venit împăratul cu Daniil în casa lui Vil.

14. Și au zis preoții lui Vil: „Iată, noi ieșim afară, iară tu, împărate, pune bucatele și vinul și închide ușa și o pecetluește

cu inelul tău.

15. Și dimineață, când vei veni, de nu vei afla toate mâncate de Vil, să murim noi sau Daniil, cel ce au mințit asupra noastră”.

16. Iară ei nu băga samă, pentru că făcusă pre supt masă întrare ascunsă și printr-aceaa întra totdeauna și mânca acealea.

17. Și au fost după ce au ieșit ei, și împăratul au pus bucatele lui Vil, au poruncit Daniil slugilor sale și adusă cenușe și au așternut toată besearica înaintea împăratului singur.

18. Și, ieșind, au închis ușa și o au pecetluit cu inelul împăratului și s-au dus.

19. Iară preoții au venit noaptea, după obiceiul lor, și muierile lor și pruncii lor, și mâncară toate și beură.

20. Și au mânecat dimineață împăratul și Daniil împreună cu el.

21. Și au zis împăratul: „Întregi sânt pecetele, Daniile?” Iară el au zis: „Întregi, împărate”.

22. Și au fost cât au deschis porțile, uitându-să pre masă, împăratul au strigat cu glas mare: „Mare ești Vil și nu easte la tine nici un vicleșug”.

23. Și au râs Daniil și au oprit pre împăratul ca să nu între înlăuntru, și au zis: „Vezi fața pământului și cunoaște a cui sânt urmele acesteaa”.

24. Și au zis împăratul: „Văz că sânt urme de bărbați și de muieri și de prunci”.

25. Și mâniindu-să împăratul, atunci au prins pre preoți și pre muieri și pre fiii lor, și i-au arătat lui ușile ceale ascunse, prin care întra și mânca ceale de pre masă.

26. Și i-au omorât pre ei împăratul și pre Vil l-au dat lui Daniil, și l-au stricat pre el și besearica lui.

27. Și era un bălaur mare într-un loc